

Sygn. akt VI W 1032/14

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w VI Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Agnieszka Śliwa

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia publicznego Komisariatu Policji W.

przeciwko

Z. S. córce T. i A. z d. H., ur. (...) w S.

obwinionej o to, że: w dniu 20 grudnia 2013 roku około godz. 14.55 we W. na ul. (...), prowadząc pojazd matki T. (...) o nr rej. (...), jadąc od ul. (...) w kierunku mostu P., na wysokości skrzyżowania z ul. (...) nie zastosowała się do sygnalizatora S-1, nadającego światło czerwone dla jej kierunku ruchu, ponadto prowadziła w/w pojazd bez wymaganych przepisami świateł, a także nie korzystała w trakcie jazdy z pasów bezpieczeństwa,

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw, art. 88 kw, art. 97 kw w zw. z art. 9 § 1 kw

I. uznaje obwinioną Z. S. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. wykroczenia z art. 92 § 1 kw, art. 88 kw i art. 97 kw w zw. z art. 9 § 1 kw i za to na podstawie art. 88 kw w zw. z art. 9 § 1 kw wymierza jej karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) złotych;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinioną od ponoszenia kosztów postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 grudnia 2013 r. Z. S. jechała samochodem marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ul. (...) we W., od strony (...), w kierunku mostu P..

Obwiniona nie miała zapiętych pasów bezpieczeństwa, ani włączonych świateł. W tym samym czasie prawym pasem ruchu ul. (...), w kierunku mostu P., poruszał się oznakowany radiowóz policyjny kierowany przez A. F.; pasażerami radiowozu byli T. Ś. i T. K.. Radiowóz, przy nadawanym dla jego kierunku ruchu zielonym sygnale świetlnym, wjechał na skrzyżowanie z ul. (...), gdzie zmuszony został do gwałtownego hamowania przez auto obwinionej, które nagle wyjechało z ul. (...). Sygnalizator świetlny wyświetlał w tym czasie czerwone światło dla pojazdów poruszających z kierunku, z którego jechała Z. S..

Dowód: zeznania świadków: A. F. k. 29 – 30

T. Ś. k. 30

T. K. złożone w dniu 17.06.2015 r.

notatka urzędowa k. 5

Z. S. była w przeszłości karana za wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji.

Dowód: informacja k. 13

Przesłuchana w charakterze obwinionej Z. S. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że na skrzyżowanie wjechała w czasie, gdy paliło się dla niej zielone światło oraz, że miała zapięte pasy bezpieczeństwa. Dodała, iż jej auto wyposażone jest w czujnik, który w razie jazdy z niezapiętymi pasami bezpieczeństwa, emituje głośny sygnał dźwiękowy. Wskazała nadto, iż niemożliwym był wjazd na skrzyżowanie podczas nadawania czerwonego sygnału świetlnego, gdyż z uwagi na panujący w czasie zdarzenia duży ruch, z pewnością doszłoby do kolizji. Przyznała, że nie pamięta, czy miała włączone światła. Obwiniona podała też, że przyjęłaby mandat proponowany jej za popełnione wykroczenia przez funkcjonariuszy Policji, gdyby jego kwota była niższa.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej, traktując je wyłącznie jako wyraz przyjętej przez nią linii obrony.

Relacja Z. S. pozostawała w sprzeczności z zeznaniami świadków: A. F., T. Ś. i T. K., które w ocenie Sądu jako rzetelne, stanowiły pełnowartościowy materiał dowodowy.

Świadców ci – funkcjonariusze Policji, byli osobami obcymi dla obwinionej, niezainteresowanymi rozstrzygnięciem przedmiotowej sprawy. Sąd nie dopatrywał się też powodów, dla których mieliby bezpodstawnie obciążać obwinioną, przypisując jej zachowania, których w rzeczywistości się nie dopuściła.

Zgodnie z przepisem art. 7 kpk, recypowanym do postępowania w sprawach o wykroczenia mocą art. 8 kpw, Sąd orzekając w sprawie, kształtuje swoje przekonanie na podstawie przeprowadzonych dowodów, ocenianych z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Właśnie zasady doświadczenia życiowego przemawiały za przyznaniem waloru wiarygodności wersji zdarzenia podawanej przez policjantów, Sądowi bowiem nie był znany przypadek, aby funkcjonariusze podejmowali bezzasadną interwencję wobec osoby, która nie dopuściła się żadnego wykroczenia. Sytuacji takiej w pewnych, skrajnych przypadkach, nie można oczywiście całkowicie wykluczyć, jednakże okoliczności przedmiotowego zdarzenia nie wskazywały, aby miała ona miejsce w tej sprawie.

Opierając się zatem na zeznaniach świadków, Sąd ustalił w sposób nie budzący wątpliwości, że Z. S. dopuściła się czynu zarzucanego jej we wniosku o ukaranie.

Nie stosując się do nadawanego dla niej czerwonego sygnału świetlnego, obwiniona wyczerpała znamiona wykroczenia stypizowanego w art. 92 § 1 kw. Nagły wjazd obwinionej na skrzyżowanie, wbrew zakazowi wynikającemu z czerwonego światła, spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, bowiem kierujący radiowozem, aby uniknąć zderzenia, zmuszony został do gwałtownego hamowania – zachowanie takie odpowiadało więc temu, opisywanemu przez dyspozycję art. 86 § 1 kw.

Przepis art. 88 kw penalizuje z kolei zachowanie polegające na prowadzeniu pojazdu bez wymaganych przepisami świateł, co również Z. S. uczyniła.

Karze na podstawie przepisu art. 97 kw podlega natomiast uczestnik ruchu, który wykracza przeciwko innym przepisom ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, w tym m. in. przeciwko nałożonemu przez art. 39 ust. 1 obowiązkowi korzystania w czasie jazdy z pasów bezpieczeństwa.

Z. S. swoim zachowaniem naruszyła jednocześnie kilka przepisów kodeksu wykroczeń, co uzasadniało przyjęcie kwalifikacji z art. 9 § 1 kw.

Wielość naruszonych przez obwinioną norm oraz waga obowiązków, którym uchybiła, przemawiały przeciwko łagodnemu potraktowaniu obwinionej przy wymiarze kary. Wymierzenie surowej kary uzasadniała także wcześniejsza karalność Z. S. za wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji, w tym za spowodowanie kolizji drogowych.

Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia zawinienia sprawczyni oraz społecznej szkodliwości jej czynu będzie grzywna w wysokości 500 zł. Kara ta powinna skłonić obwinioną do baczniejszego przestrzegania przepisów ruchu drogowego i zapobiec ich naruszaniu w przyszłości.

Relatywnie wysoka kwota orzeczonej grzywny – która na wniosek obwinionej może zostać rozłożona na raty – oraz wzgląd na sytuację materialną obwinionej zadecydowały o zwolnieniu jej przez Sąd od ponoszenia kosztów postępowania.